

ความเหมาะสมของเนื้อหา

การศึกษาในระดับอุดมศึกษาในปัจจุบันมุ่งส่งเสริมให้ผลิต นักศึกษา ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ห้องสมุดมหาวิทยาลัยเป็นสถานที่รวบรวมเอกสาร สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ตลอดจนโสตทัศนวัสดุที่จำเป็นในการศึกษา โดยมีการจัดเก็บอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ผลิต นักศึกษา อาจารย์ และบุคคลกลุ่มต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยสามารถศึกษาค้นคว้าได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว ห้องสมุดมหาวิทยาลัยนับว่าเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของการเรียนการสอนสมัยใหม่ที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง ดังนั้นความสามารถในการหาและใช้ทรัพยากรของห้องสมุดจึงเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้ที่กำลังศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย ในขณะที่ห้องสมุดได้จัดทำเครื่องมือหรือบรรณานุกรมเพื่อช่วยให้ผู้ใช้ค้นคว้าวัสดุต่าง ๆ ได้ตามต้องการ เครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่งที่จะนำผู้ใช้ให้เข้าถึงวัสดุเพื่อการศึกษาต่าง ๆ ในห้องสมุดได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว คือ บัตรรายการ

สัญลักษณ์ อำพันวงศ์ ได้ให้คำจำกัดความของบัตรรายการว่า บัตรที่บันทึกรายการต่าง ๆ ที่ผู้อ่านควรทราบเกี่ยวกับหนังสือแต่ละเล่ม ซึ่งได้แก่ ชื่อผู้แต่งทั้งนามจริงและนามแฝง ชื่อเรื่อง ครั้งที่พิมพ์ สถานที่พิมพ์ สำนักพิมพ์ หรือโรงพิมพ์ ปีที่พิมพ์ จำนวนหน้าหรือจำนวนเล่ม ภาพประกอบที่ลงหนังสือชุด (ถ้ามี) โฉมปก หรือรายละเอียดอื่น ๆ ที่มีค่าควรแก่การบันทึกไว้ เช่น บรรณานุกรม การพิมพ์ในโอกาสต่าง ๆ คำอธิบายเพิ่มเติม ซึ่งจะให้ความรู้เกี่ยวกับหนังสือเล่มนั้น ๆ ตีพิมพ์ นอกจากนี้มีรายการเลขเรียกหนังสือ (Call number) ซึ่งได้แก่ เลขหมู่หนังสือ (Classification number) และเลขหนังสือ (Book number) รายการสุดท้ายที่ลงในบัตรได้แก่ แนวสืบค้น (Tracing) บัตรรายการนี้จัดเรียงใส่ลิ้นชักไว้ในตู้บัตรรายการตามลำดับอักษรของข้อความบรรทัดแรกสำหรับผู้ใช้อห้องสมุดค้นหาหนังสือที่ต้องการได้โดยสะดวก รวดเร็ว บัตรรายการจึงเป็นกุญแจสำคัญที่จะนำไปสู่แหล่งความรู้ต่าง ๆ ในห้องสมุด (สุทธิลักษณ์ อำพันวงศ์ 2520: 1)

บัตรรายการช่วยให้ผู้ใช้เข้าถึงหนังสือหรือวัสดุได้ เมื่อทราบชื่อผู้แต่ง ชื่อเรื่อง หรือ หัวเรื่อง บัตรรายการจะช่วยประหยัดเวลาและแรงงานสำหรับการค้นหาวิชาการซึ่งมีอยู่มากมาย ในห้องสมุดไปได้มาก (อัมพร ที่ตระระ 2510: 38) นอกจากนี้ยังเป็นเครื่องมือที่แสดงให้เห็นทราบ ว่า ห้องสมุดมีหนังสือหรือวัสดุอะไรบ้างเป็นเครื่องมือช่วยในการเลือกหนังสือได้ โดยผู้ใช้พิจารณา จากครั้งที่พิมพ์ หรือรายละเอียดทางบรรณานุกรมอื่น ๆ

จากการศึกษาการวิจัยที่ผ่านมาในอดีตพบว่า ผู้ใช้มีวัตถุประสงค์ในการใช้บัตรรายการ เพื่อค้นหาวัสดุต่าง ๆ แม้จะเป็นนิสิตนักศึกษาในสถาบันเดียวกัน เช่น นักศึกษาบางคนอาจใช้บัตร รายการเพื่อหาหนังสืออ่านประกอบวิชาที่กำลังศึกษา เพื่อเพิ่มพูนความรู้จากที่อาจารย์สอน บางคนอาจใช้บัตรรายการเพื่อค้นหาหนังสือและวัสดุต่าง ๆ ประกอบการเขียนรายงานที่ได้รับมอบ หมายจากชั้นเรียน ขณะที่นักศึกษาบางคนอาจใช้บัตรรายการเพื่อค้นหาหนังสืออื่น ๆ นอกเหนือไป จากสาขาวิชาที่เรียน ดังเช่นที่พาล์มเมอร์ (Palmer 1970: 2413A) ได้ศึกษาความต้องการในการใช้ และวัตถุประสงค์ในการใช้บัตรรายการของนักศึกษามหาวิทยาลัยมิชิแกน พบว่า นักศึกษาใช้บัตรรายการ เพื่อหาหนังสือและวัสดุสำหรับงานวิจัยและทำงานส่วนตัว นักศึกษาประมาณร้อยละ 18 ใช้บัตร รายการเพื่อหาหนังสือต่างประเทศ อีกประมาณร้อยละ 17 ใช้บัตรรายการเพื่อค้นหาหนังสือหรือ ผลงานที่พิมพ์ก่อนปี ค.ศ. 1900 การวิจัยครั้งนี้ Palmer ยังพบว่า นักศึกษาประมาณร้อยละ 70 ใช้บัตรรายการเพื่อค้นหาเรื่องราวที่ตนรู้จักดีแล้ว นักศึกษาที่ใช้บัตรเรื่องไม่ถึงร้อยละ 30 และ ในร้อยละ 84 ของผู้ใช้บัตรรายการสามารถค้นพบหนังสือตามที่ปรากฏในบัตรรายการ เป็นที่น่า สังเกตว่านักศึกษาที่ใช้บัตรรายการมากที่สุดคือ นักศึกษาระดับปริญญาโท

นอกจากงานวิจัยของ Palmer ยังมีการศึกษาในทำนองเดียวกันนี้ที่มหาวิทยาลัยเยล (Yale Catalog Study Yields Rich Data 1970: 3720) โดยศึกษาจากนักศึกษาจำนวน กว่า 2,000 คน ที่เรียนในมหาวิทยาลัยมาแล้ว 1 ปี พบว่า ผู้ใช้บัตรรายการร้อยละ 73 ใช้ บัตรรายการเพื่อค้นหาเอกสารที่ตนรู้จักดีแล้ว ร้อยละ 16 ใช้บัตรเรื่องเพื่อหาเรื่องราวที่ต้องการ ร้อยละ 16 ใ้หาชื่อผู้แต่ง และอีกร้อยละ 5 ใช้บัตรรายการเพื่อรวบรวมบรรณานุกรม และ

ผลยังปรากฏว่า ผู้ที่ใช้บัตรรายการหาหนังสือและวัสดุที่ต้องการนั้น ร้อยละ 84 ประสบความสำเร็จในการค้นหาเอกสารที่ต้องการ และร้อยละ 16 ประสบความล้มเหลว

ไลเปทส์ (Lipetz 1972: 135) ได้ศึกษาการใช้บัตรรายการที่ห้องสมุดมหาวิทยาลัยเยล ในด้านปริมาณการค้นบัตรรายการ วัตถุประสงค์ในการค้น ชนิดของบัตรรายการที่ค้น ประสิทธิภาพของบัตรรายการ ลักษณะของข้อมูลที่น่ามาค้น รายการที่ใช้ในการค้น แรงจูงใจในการค้น และความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการค้น โดยผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์และสังเกตผู้ใช้อีก่อนและหลังจากการค้นบัตรรายการ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี เป็นกลุ่มที่ใช้บัตรรายการมากกว่ากลุ่มอื่น นักศึกษาจะค้นรายการที่รู้จัก เช่น ชื่อผู้แต่ง ชื่อเรื่อง มากกว่าค้นหัวข้อเรื่อง และในการค้นรายการที่รู้จักนั้นจะใช้รายการผู้แต่งมากกว่ารายการชื่อเรื่อง ซึ่งการค้นโดยวิธีนี้ประสบความสำเร็จร้อยละ 84 ไลเปทส์ ได้สรุปลักษณะการค้นบัตรรายการของผู้ใช้ออกเป็น 4 ลักษณะคือ

1. การค้นเอกสาร (Document search) ผู้ใช้มีสิ่งพิมพ์ที่เจาะจงอยู่แล้วและมาใช้บัตรรายการ เพื่อหาตำแหน่งที่เก็บไว้ในห้องสมุด
2. การค้นจากชื่อผู้แต่งหรือชื่อเรื่อง (Know-item search) ผู้ใช้ทราบชื่อผู้แต่งที่เป็นบุคคลหรือองค์กร และต้องการจะหางานของผู้แต่งคนนั้นว่ามีเรื่องใดบ้างในห้องสมุด
3. การค้นโดยหัวข้อเรื่อง (Subject search) ผู้ใช้ค้นเพื่อหาสิ่งพิมพ์ในเนื้อเรื่องที่เขาค้นหาต้องการ
4. การค้นทางบรรณานุกรม (Bibliographic search) ผู้ใช้ต้องการข้อมูลทางบรรณานุกรมของสิ่งพิมพ์ที่ต้องการ เพื่อนำไปเขียนรายการอ้างอิงให้สมบูรณ์

นอกจากนี้จากบทวิจารณ์งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการใช้บัตรรายการ ไครเคลัส (Krikelas 1972: 198) ได้สรุปวัตถุประสงค์และผลการศึกษาค้นบัตรรายการ 5 ประการดังนี้

1. ผู้ใช้บัตรรายการ ผู้ใช้กลุ่มใหญ่ในห้องสมุดสถาบันการศึกษาที่ใช้บัตรรายการ คือ

นักศึกษา ส่วนผู้ใช้บัตรรายการกลุ่มใหญ่ที่สุดในห้องสมุดประชาชนมีทั้งแม่บ้าน และนักเรียน

2. การเข้าถึงบัตรรายการสรุปได้ 2 ประเภท คือ การค้นจากชื่อผู้แต่งหรือชื่อเรื่อง และการค้นโดยหัวเรื่อง

3. วัตถุประสงค์ในการใช้บัตรรายการ ถ้าเป็นนักศึกษาจะใช้บัตรรายการเพื่อทำงานที่ได้รับจากชั้นเรียน ส่วนจุดประสงค์อื่น ๆ ก็คือใช้เพื่อหาว่าวัสดุนั้นเก็บไว้ที่ใด ต้องการตรวจสอบข้อมูลทางบรรณานุกรมหรือเพื่อสันนิษฐานการ นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ใช้ส่วนใหญ่จะค้นเอกสารภาษาอังกฤษ และเลือกเฉพาะปีที่พิมพ์ใหม่ ๆ ถ้าเป็นการค้นเอกสารเก่าหรือเป็นภาษาอื่นโดยปกติจะเป็นนักศึกษาในระดับมัธยมศึกษา หรือ อาจารย์

4. ข้อมูลจากบัตรรายการที่ผู้ใช้คิดว่ามีประโยชน์ ข้อมูลในบัตรรายการที่ผู้ใช้มากและบ่อย คือ ชื่อผู้แต่ง ชื่อเรื่อง หัวเรื่อง เลขเรียกหนังสือ และปีพิมพ์ ส่วนข้อมูลหรือรายการที่ผู้ใช้ใช้น้อย คือ สถานที่พิมพ์ สำนักพิมพ์ ครั้งที่พิมพ์ และสารบัญ ส่วนข้อมูลเกี่ยวกับขนาด รายการ ข้อชุด และภาพประกอบ มีผู้ใช้ใช้น้อยมาก

5. อุปสรรคในการใช้บัตรรายการ สรุปได้ดังนี้

1. ผู้ใช้ไม่เข้าใจกฎเกณฑ์การเรียงบัตรรายการ
2. การให้หัวเรื่องที่กว้างเกินไปทำให้ผู้ใช้หาสิ่งพิมพ์ที่ตรงกับความต้องการไม่ได้
3. การขาดรายการโยง "ดูที่" และ "ดูเพิ่มเติม"
4. การที่ห้องสมุดบางแห่งไม่จัดทำบัตรเพิ่มชื่อเรื่อง สำหรับสิ่งพิมพ์ที่มีหัวเรื่องซ้ำกับชื่อเรื่อง ทำให้ผู้ใช้ไม่สะดวกที่จะค้นสิ่งพิมพ์ที่ต้องการจากชื่อเรื่อง
5. ผู้ใช้มีข้อมูลทางบรรณานุกรมไม่ถูกต้อง
6. ในกรณีที่มีการแก้ไขเลขเรียกหนังสือ เช่น การเปลี่ยนจากระบบทศนิยมของดิวอ์มาเป็นระบบรัฐสภาอเมริกัน หรือมีความผิดพลาดในการปฏิบัติงานของห้องสมุด ทำให้เลขเรียกหนังสือบนบัตรรายการไม่ตรงกับตัวเลขหนังสือ ผู้ใช้จึงหาหนังสือที่ต้องการไม่พบ

นอกจากนี้ยังมีอุปสรรคที่เกิดจากการปฏิบัติงานของห้องสมุดเอง เช่น ความผิดพลาดในการพิมพ์ การเรียงบัตรผิดที่ เป็นต้น

มหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นสถาบันอุดมศึกษา มีการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี ขณะนี้มหาวิทยาลัยมีห้องสมุด 2 แห่ง คือ สำนักหอสมุดกลางมหาวิทยาลัยรามคำแหง หัวหมาก และฝ่ายห้องสมุดวิทยาเขต ห้องสมุดทั้ง 2 แห่งรวบรวมหนังสือต่าง ๆ ทุกสาขาวิชาที่เปิดสอนใน มหาวิทยาลัยทั้งทางด้านสังคมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ เพื่อให้บริการแก่นักศึกษา อาจารย์ และข้าราชการของมหาวิทยาลัย โดยมีบัตรรายการเป็นเครื่องมือในการค้นหาวัสดุและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ในห้องสมุด วิจัย อัครคศิชา (2538) ทำการวิจัยเรื่อง "การใช้บัตรรายการของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้บัตรรายการของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ในด้านวัตถุประสงค์ การใช้รายการต่าง ๆ ในบัตรรายการ ปัญหา ความต้องการ และข้อเสนอแนะ เพื่อเปรียบเทียบการใช้บัตรรายการของนักศึกษาที่สอบผ่านวิชาการใช้ห้องสมุดแล้ว นักศึกษาที่เคยเรียนวิชาการใช้ห้องสมุดแต่ยังไม่ผ่าน หรือกำลังลงทะเบียน และนักศึกษาที่ไม่เคยเรียนวิชาการใช้ห้องสมุด เพื่อศึกษาสาเหตุหรือปัญหาที่ทำให้นักศึกษาไม่ใช้บัตรรายการ งานวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาการใช้บัตรรายการในวงกว้างใน เรื่องที่กล่าวข้างต้น ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบมากกว่าครึ่งใช้บัตรรายการในการค้นหาหนังสือของหอสมุด นักศึกษาที่ไม่ใช้บัตรรายการของหอสมุดมีสาเหตุที่สำคัญที่สุด คือ ไม่มีความรู้ในการใช้บัตรรายการ หรือใช้บัตรรายการไม่เป็น ในขณะที่นักศึกษาที่ใช้บัตรรายการในการค้นหาหนังสือส่วนใหญ่เคยทราบวิธีใช้บัตรรายการจากการศึกษาวิชาการใช้ห้องสมุด (LS 103) และจากการใช้ห้องสมุดโรงเรียน หรือห้องสมุดสถานศึกษาเดิม

จากความสำคัญของบัตรรายการในการเป็นเครื่องมือช่วยค้นของห้องสมุดและจากการที่งานบัตรรายการใช้เวลาและค่าใช้จ่ายสูง จึงควรศึกษาถึงพฤติกรรมการใช้บัตรรายการของผู้ใช้โดยละเอียด เพื่อวัดถึงประสิทธิภาพของบัตรรายการในการชี้แหล่ง และการนำไปสู่หนังสือที่ผู้ใช้ต้องการ ผลการวิจัยที่ได้จะช่วยให้เห็นวิธีปรับปรุงงานด้านบัตรรายการ ให้บัตรรายการเป็นเครื่องมือในการค้นหาเอกสารและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ในห้องสมุดที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาถึง

1. วัตถุประสงค์ในการใช้บัตรรายการของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ข้อมูลที่นำมาใช้ในการค้น แหล่งที่ได้ข้อมูล
2. การใช้บัตรรายการของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้แก่ ประเภทของบัตรรายการ และรายการต่าง ๆ บนบัตรรายการที่ใช้
3. ความสำเร็จในการค้นพบบัตรรายการที่ต้องการ
4. ความสำเร็จในการค้นหาหนังสือที่ต้องการ
5. ทักษะและปัญหาในการใช้บัตรรายการของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

แนวเหตุผล

1. ประเภทของบัตรรายการและรายการต่าง ๆ บนบัตรรายการที่ใช้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการใช้บัตรรายการ และข้อมูลที่ใช้นำมาใช้ในการค้น
2. ความสำเร็จในการค้นพบบัตรรายการ และการค้นหาหนังสือที่ต้องการขึ้นอยู่กับความรู้เรื่องการใช้บัตรรายการ และการใช้ห้องสมุด

ตัวแปรต้น

วัตถุประสงค์ในการใช้บัตรรายการ

รายการที่นำมาใช้ค้น แหล่งที่ได้ข้อมูล และลักษณะการนำข้อมูลมาค้น

ความรู้ในการใช้บัตรรายการและการใช้ห้องสมุด

ตัวแปรตาม

ประเภทของบัตรรายการที่ใช้
 รายการที่อยู่บนบัตรรายการที่ใช้
 ความสำเร็จในการค้นพบบัตรรายการ
 ความสำเร็จในการค้นพบหนังสือที่ต้องการ
 ทศนคติและปัญหาในการใช้บัตรรายการ

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษากาการใช้บัตรรายการ และการค้นหาหนังสือโดยใช้บัตรรายการนี้จะศึกษาเฉพาะการใช้บัตรรายการหนังสือภาษาไทย และศึกษาเฉพาะรายการแรกที่ค้น นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงทุกคณะ และทุกชั้นปี ที่ยังคงสภาพการเป็นนักศึกษาในปีการศึกษา 2530 เฉพาะผู้ที่เข้าใช้สำนักหอสมุดกลางมหาวิทยาลัยรามคำแหง และกำลังค้นบัตรรายการจำนวน 120 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม โดยใช้การสัมภาษณ์ผู้ใช้ตามคำถามที่ปรากฏในแบบสัมภาษณ์ และให้ผู้ใช้ตอบคำถามด้วยตนเองในแบบสอบถาม
2. การสัมภาษณ์เริ่มในภาคฤดูร้อน ปีการศึกษา 2530 ระหว่างวันที่ 6 เมษายน - 30 พฤษภาคม 2531 โดยเก็บข้อมูลวันเว้นวัน เริ่มตั้งแต่วันที่ 6 เมษายน 2531 เป็นต้นไป รวมถึงวันเสาร์ อาทิตย์ ซึ่งห้องสมุดเปิดทำการด้วย ในวันแรกที่เก็บข้อมูลในช่วงเช้า 3 ชั่วโมง (9.00-12.00 น.) ในวันถัดมาเก็บข้อมูลในช่วงบ่าย 3 ชั่วโมง (13.00-16.00 น.) และ

สลับเวลาเข้า-บ่ายเช่นนี้ สำหรับวันต่อ ๆ มา ซึ่งการสลับวันและเวลาเช่นนี้ จะทำให้ได้วันที่ผู้
เข้าใช้มากและผู้เข้าใช้น้อยสลับกันไป รวมวันที่ใช้ในการเก็บข้อมูล 38 วันทำงาน 17 วันหยุด

3. การสัมภาษณ์ จะเริ่มเมื่อผู้ใช้ใช้บัตรรายการเสร็จ โดยสัมภาษณ์ถึง เรื่องที่ผู้ใช้
ค้น ข้อมูลที่ผู้ใช้นำมาค้น วิธีนำข้อมูลมาค้น แหล่งที่ได้ข้อมูล วัตถุประสงค์ในการค้นบัตรรายการ
ประเภทของบัตรรายการที่ค้น รายการบนบัตรที่ใช้ เวลาที่ใช้ค้น ความสำเร็จในการพบบัตรราย
การที่ต้องการ ตลอดจนความรู้เรื่องการใช้บัตรรายการและห้องสมุดมาก่อน และข้อมูลส่วนตัว
เกี่ยวกับผู้ใช้ ได้แก่ อายุ อาชีพ เพศ คณะ ชั้นปีที่กำลังศึกษา การสัมภาษณ์ถามตามคำถามที่กำหนด
ล่วงหน้า คำถามเหล่านี้จะถามผู้ใช้เหมือนกันหมด

4. การให้ผู้ใช้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับความสำเร็จในการค้นหนังสือที่ต้องการ
สถานที่ที่พบหนังสือ รวมทั้งปัญหา ทัศนคติ และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบัตรรายการ

5. คำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ นำไปทดสอบสัมภาษณ์กับนักศึกษาผู้ใช้บัตรรายการจำนวน
10 คน เพื่อวัดความเที่ยงตรงของคำถามอันจะเป็นแนวทางแก้ไขทำให้เป็นคำถามที่สามารถใช้เก็บ
รวบรวมข้อมูลต่อไป

6. ข้อมูลที่ได้จากผู้ใช้นำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การแจกแจง
ความถี่ และการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
นอกจากนี้จะวิเคราะห์ความสอดคล้องของรายการที่ผู้ใช้นำมาค้นกับรายการที่ห้องสมุดผู้ใช้ ตลอดจน
การที่ห้องสมุดได้ทำบัตรโยงเพื่อช่วยเหลือผู้ใช้ให้ประสบความสำเร็จในการค้น

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้คาดว่าจะได้รับประโยชน์หลายประการ กล่าวคือ

1. การรู้ถึงพฤติกรรมการใช้บัตรรายการ (รายการบนบัตร ประเภทของบัตรรายการ
และรายการที่ผู้ใช้นำมาใช้ค้น) จะเป็นแนวทางในการปรับปรุงงานด้านบัตรรายการ เพื่อให้ผู้ใช้
ได้ใช้บัตรรายการเป็นเครื่องมือในการค้นหาหนังสือในห้องสมุด และเพื่อวัตถุประสงค์อื่นได้อย่าง
มีประสิทธิภาพมากที่สุด อันจะช่วยทำให้อัตราความสำเร็จในการค้นหาหนังสือโดยใช้บัตรรายการ

ของผู้ใช้สูงขึ้น

2. ความสำเร็จของผู้ใช้ในภาคต้นฉบับตรารายการและหนังสือที่ต้องการเป็นข้อมูล และแนวทางในการจัดการศึกษาให้ผู้ใช้สามารถค้นคว้ารายการ และใช้คู่มือต่าง ๆ ของห้องสมุด และแหล่งสารนิเทศ

3. ความสำเร็จในการค้นพบหนังสือของผู้ใช้เป็นข้อมูลที่ชี้ถึงประสิทธิภาพของห้องสมุด ในการให้บริการทรัพยากรเกี่ยวกับหนังสือ เช่น การนำหนังสือชั้นชั้นให้ทันกับความต้องการ เป็นต้น อันจะช่วยให้ห้องสมุดได้แนวทางในการแก้ไขปรับปรุงการให้บริการหนังสือแก่ผู้ใช้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย